

Vår förberedelse för Melvins skolstart

Melvin är född i maj 2004 och här tänkte jag berätta hur vi förberett oss m.fl. inför hans skolstart ht 2010.

Vår äldsta son Anton började förskoleklass år 2006, då var Melvin 2 år. Skolan som det var tänkt att Anton skulle börja på var tre parallellig och man fick välja mellan tre olika förskoleklasser vilka var och en var knutna till ett av tre fritids. Då hade vi nog inte så mycket tankar på Melvin, men eftersom vi tecknade hemma var valet ganska lätt, eftersom jag visste att de hade lite kunskap om tecken i den ena förskoleklassen. Min förhoppning var att Anton skulle få möta lite tecken även i skolan.

Vi var på flera informationsmöten om särskola och särskoletillhörighet, och mer och mer började tanken ta form att vi istället för detta skulle välja att låta Melvin börja på en vanlig grundskola när det var dags att flytta från förskolan till förskoleklass. Vi bokade ett möte med skolan, som vi hade i november 2007. Då träffade vi rektorn och psykologen på skolan och vi förklarade att vi har en son med Downs Syndrom som är född 2004, vilket betyder att han enligt planerna börjar förskoleklass ht 2010, d.v.s. om drygt 2 ½ år. Anledningen till att vi var ute i så god tid var att vi ville undersöka vilka möjligheter det fanns för val av skolform och skola. Det är en stor fråga och ett mycket viktigt och ganska avgörande beslut. Vi ville kunna undersöka det här utan tidspress och låta beslutet mogna fram utan att bli förhastat. Vi hade med oss följande frågor:

- Hur ser ni på möjligheterna att ta emot honom inkluderad?
- Har ni någon erfarenhet av att ha haft barn inkluderade här? D.v.s. att gå i en vanligklass men enligt särskolans kursplan?
- Vilka förutsättningar tror ni att det behövs för att kunna gå inkluderad, dels från skolans håll men även från den enskilda individen?
- Vad tror/tycker ni är fördelarna med att gå inkluderad/i särskola?
- Det är inte bara inställningen från skolans ledning som är viktig. De enskilda personerna som kommer ha huvudansvaret för honom är väl så viktiga. Hur stor framförhållning kan man ha kring detta, samt kring barngruppernas storlek?
- Vad finns det för alternativ i den närmaste omgivningen?

Skrivet i mars 2009.

Vi ställde dock inte alla frågorna när vi väl satt där i mötet. De hade ingen tidigare erfarenhet av inkludering, men lyssnade på oss och jag tycker att vi fick ett ganska bra bemötande. Vi blev inte riktigt kloka på vad de egentligen tyckte, men det kändes bra att ha berättat för dem att detta är ett av våra valalternativ.

När det sen var mellanbrodern Lucas tur att starta 2008 hade vi mer och mer tänkt oss att även Melvin skulle komma att börja på samma skola. Tanken hade också väckts att han åtminstone till att börja med skulle börja enligt grundskolans kursplan. Efter undersökningar verkar det inte som om vår kommun har den tyvärr vanligt förekommande ekonomiska fördelningen att en särskoletillhörighet, d.v.s. att gå enligt särskolans kursplan automatisk ger en massa extra pengar, vilket man då inte får om man går enligt grundskolans kursplan, trots att det rör sig om samma barn och förutsättningar och behov.

Lucas började förskoleklass ht 2008, med samma personal som tagit emot storebror. På skolan arbetar förskollärare i förskoleklassen och släpper sedan gruppen till en ny lärare i årskurs ett. Just detta känns kanske inte så fördelaktigt för Melvins skull, men eftersom det är så underbar personal, och vår tro är att Melvin skulle klara av att börja på samma skola är det inget som avskräckt oss.

Under höstterminen gav jag en skriftlig sammanställning från Sommarskolan vi varit på under sommaren till den ena förskolläraren. I den stod det beskrivet en del om Karlstadmodellen vilket är den modell som vi använder i vår språkträning. Det stod också lite om vårt nätverk kring Melvin och hur vi språktränar. Vi hade haft med oss personal från förskolan och efter lite samtal med förskollärare påtalade jag att det fanns möjlighet att eventuellt följa med nästa år. Inget som jag egentligen förväntade mig, men hade jag inte berättat detta hade skolan överhuvudtaget inte kunnat fundera över alternativet eftersom de inte visste att det fanns. Jag mailade lite med rektorn och beskrev vår användning av tecken samt vår språkträning enligt Karlstadmodellen, bara i korta drag.

Detta resulterade i att jag fick möjlighet att på en personalkonferens berätta om detta. Vi kallade det: "Barn, språkträning enligt Karlstadmodellen och tecken som alternativ kompletterande kommunikation." På personalkonferensen som låg i februari 2009, deltog förskollärare, fritidspedagoger, intresserade lärare, samt några från särskolegruppen på grannskolan. Detta hade vuxit sig större än jag på förhand kunnat ana och jag började bli mer än smått nervös, inför föredraget. Samtidigt insåg jag att det var en fantastisk möjlighet och väldigt

Skrivet i mars 2009.

viktigt för Melvins skull. Föredraget gick mycket bra. Jag började med ett bildspel med Melvin och lite värdegrundstankar. Mest för att de skulle få en bild av vem jag talade utifrån. Därefter höll jag mitt föredrag där jag tog upp vikten av att teckna för delaktighetens och tillgänglighetens skull. Jag försökt beskriva Karlstadmodellen som språkträningsmodell och vårt nätverksarbete. Därefter fick de möjlighet att titta på en massa material, många blev lyriska. Föredraget tänkte jag mig som en möjlighet att få lyfta fram för rektor och berörd personal vad de skulle kunna få insyn i och kunskap om, om de följde med till Sommarskolan.

Men, några dagar innan föredraget ringde den ena förskolläraren och meddelade att hon hade fått tillåtelse från rektor att följa med till Sommarskolan. Inte nog med det, rektorn hade själv föreslagit att en fritidspedagog också skulle få följa med för att uppnå en bredare kompetens. En mycket klok tanke eftersom det är fritidspedagogerna som ansvarar för omsorgen före och efter skoltid. Dessutom deltar fritidspedagogerna under vissa timmar i klasserna. Detta var ju helt fantastiskt! Fritidspedagogerna är fyra stycken och två var intresserade och ville gärna åka. Tillslut blev lösningen att bägge förskollärarna följer med den här sommaren (förutsatta att vi kommer med, vilket vi verkligen får hoppas) och de två fritidspedagogerna åker med nästa sommar, det är avsatt fortbildningspengar för detta och jag tycker det känns som att skolan tagit oss på allvar och verkligen vill förbereda sig för detta. Det är fantastiskt att skolan och dess ledning ser vikten av detta och godkänner och prioriterar det, men lika fantastiskt är det att dessa pedagoger själva är villiga att åka iväg på fortbildning flera dagar med övernattningar tillsammans med en familj.

Vårt nästa möte med skolan förlades till mars 2009, vi fick möjlighet att påverka vem vi ville ha med, och skolan kallade viss personal som var lämplig från skolan. Eftersom detta var vårt första stora möte med skolan där vi på allvar skulle lyfta fram vilka behov det förmodligen kommer att finnas vid Melvins skolstart och vilka förberedelser som behövs för detta, kallade jag många som idag har kontakt med Melvin och hans utveckling. Vi var 15 personer och jag hade blandade känslor för detta. Precis innan mötet började vill jag nog mest krypa ut därifrån, men den största och mäktigaste känslan var nog att här sitter så många och alla är samlade för vår lille sons skull. Det var en härlig känsla!

Det var jag och Per, en personal från förskolan, specialpedagogen från kommunens resursteam som är knutet till förskolan, specialpedagogen från habiliteringen, vår handledare till nätverket, vår LSS-handläggare, rektor,

Skrivet i mars 2009.

biträdande rektor, en förskollärare (från förskoleklassen), en fritidspedagog, specialpedagog från kommunens resursteam som är knutet till skolan, samt elevvårdsteamet bestående av kurator, psykolog, skolsköterska.

Vi fick lyft våra tankar angående, tecken, språkträning, tillsyn och sist vår önskan om att få med oss en personal från förskolan. Inte så mycket för trygghetens skull utan mest för att Melvin ska få fortsätta sin språkutveckling från den nivån där han befinner sig och inte behöva invänta att personalen kommer i kapp. Vi tror att en från förskolan som arbetar med Melvin idag kan vara ett bra föredöme, finns där att ställa frågor till och inte minst ge Melvin möjlighet till fortsatt utveckling utan paus. Vi tror nämligen att den fortbildningen för personalen i skolan som kommer att göras är en nödvändig grund, men kan aldrig jämföras med det som kommer att utvecklas i samspelet med Melvin. Vår önska är att detta skulle ske över en period på 1 ½ år, då det ger möjlighet att finnas med även i första klass en termin då det blir en ny lärare som tar över Melvins klass. Eftersom Melvin idag inte har någon egen eller ens till gruppen extra insatt resurs, är detta förmodligen vår största utmaning. Det är många som blir inblandade om måste godkänna en sådan sak. Vårt önskemål delas av både personalen vi tänkt oss från förskolan, samt personalen som kommer att ta emot i skolan, så det känns ju positivt. Vi får hålla tummarna.

Teckenkurs för personal på skolan kommer starta så fort som möjligt tror jag, när de känner sig mogna för det. Insikten att det kommer behövas tid för detta finns, det går inte att göra detta några veckor innan skolstart, så jag oroar mig inte för detta. Fortbildning genom Sommarskolan är alltså planerad för fyra stycken i personalstyrkan, och det känns också jättebra. Personalen har viss insyn i vårt nätverksarbete, då jag börjat skicka protokollen till dem. Allt för att de under en längre tid sakta men säkert ska kunna sätta sig in i arbetet kring Melvin.

Nästa stora möte med skolan planerar vi till om ett år, d.v.s. våren 2010. Då har man tittat klart på alla barnen som kommer att börja och klassammansättning sker, så då kommer man ha en klarare bild över hur klassen kommer att se ut, samt hur de kommer att kunna bemöta vårt önskemål om att få med oss förskolepersonal.

Där vi står idag måste jag säga att beslutet om Melvins skolstart inte har varit lätt. Vi har visserligen hela tiden lutat åt vanlig grundskola, men vetskapen finns om att hur vi än väljer så finns det för- och nackdelar. Den viktigaste tanken som

Skrivet i mars 2009.

styr oss har dock varit att vi inte ska sätta begränsningar för Melvin. Han måste själv visa vägen med möjligheter och begränsningar. Vi startar så här och får se hur det går. Det viktigaste är att Melvin utvecklas och att han mår bra, och det är någonting som vi alltid måste fundera och diskutera kring.

Har ni frågor eller funderingar får ni gärna höra av er till:

anna@melvinsnatverk.se

Med vänliga hälsningar Anna Andersson